

den gældende Lov). Man maa jo ogsaa huske paa, at det er ikke absolut givet, at Folk løse Sognebaand af kirkelig Interesse. Man kan jo godt løse Sognebaand af andre Grunde, af rent personlige, Kirken uvedkommende Grunde.

Af disse Grunde, jeg her har fremdraget, ser jeg mig ikke i Stand til at tiltræde Flertallets Forslag eller i det hele taget tiltræde Lovforslaget. Jeg skammer ikke, at disse Endringer eller Lovforslaget i i det hele taget vilde virke til nogen sand Nytte eller Betsignelse for Menigheden eller Menighedslivets Udvikling. Jeg tvivler ikke paa, at Forslagsstillerne saa vel som Flertallet har fremsat Forslaget i den bedste Mening, men jeg tvivler meget paa, at Hensigten vil blive naaet derved, og jeg vil saa hellere foretrække at blive staaende ved den nuværende Ordning, om hvilken man dog vistnok maa sige, at under den er der foregaaet meget betydelige og væsentlige Fremskridt i Kirkenlivet her i Landet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bardensfleth):

Den ærede Ordfører begyndte med at sige, at Forhandlingerne under dette Lovforslags første Behandling ikke havde været saa fylde, at man deraf kunde saa et bestemt Skøn over, hvorledes navnlig jeg stillede mig med Hensyn til de Endringer i Lovgivningen angaaende Kirkenes Brug, som her ere foreslaaede. Jeg beklager meget, at i alt Fald den ærede Ordfører ikke har faaet tilstrækkelig klart Indtryk af min Stilling i denne Sag, men jeg tilstaar, at jeg dog ikke heraf vil tage Anledning til nu ved anden Behandling at komme udførlig ind paa denne Sag. Jeg tør sikkert gøre Regning paa, at adskillige af det høje Rigs Medlemmer have faaet et bestemt Indtryk af, at min Opfattelse af Lovforslaget, som det forelaa ved første Behandling, var den, at det var uantageligt, navnlig for saa vidt de Bestemmelser angaar, der vedrører Sægmænds Afgang til at tale i Kirkerne. Jeg kan i meget slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Sad) som Ordfører for et Mindretal udtalte med Hensyn til den Motivering, som Flertallet i Udvalget har givet af Lovforslaget, og de Endringsforslag, der ere stillede dertil. Jeg vil ganske vist ikke gaa saa vidt som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds i hans Tro paa den Omvæltning, som en Reform i denne eller en noget lignende Retning vil medføre i Folketirken. Jeg tror, at det i Praxis vil vise sig, at en saadan Frihed for Sægmænd ikke vil blive misbrugt

i det Omfang, som det ærede Medlem foresatte, men jeg er sikker paa, at det vil føre til Misbrug, og jeg kan selvfølgelig ikke være med til at aabne Døren for saadanne. Smidlertid vil jeg over for det ærede Flertal i Udvalget sige, at jeg tror, Flertallet vilde have gjort klogere i ikke at fremsætte os de Endringer i Kirkelovgivningen, som Lovforslaget tilsigter, som en videre Udvikling af Ordningen efter Lov af 25de Martis 1872, som en Slags logisk Følgeslutning af de Principper, der ere nedlagte i denne Lov. Det kan jo ikke overses, at der er en meget stor Forskel paa en Ordning, der tillader Præsterne at lade en Sægmænd tale ved en gudelig Forsamling i Kirken under Præstens Ansvar og for en enkelt Gang, og saa den Ordning, der vil være Følgen af Lovforslagets Bestemmelser, navnlig saaledes som de ere foreslaaede ændrede af Udvalget, at en Sægmænd, forsynet med en Attest fra en Præst, og som i øvrigt opfylder de Betingelser, der ere tilføjede ved Lovforslagets § 1, skal kunne saa Afgang til at rejse Landet rundt og prædike i Kirkerne ganske uden Hensyn til vedkommende Soanepræsts Stilling, alene naar han faar 10 Medlemmer af vedkommende Menighed til at forlange Kirken aabnet for ham. Der er endvidere stor Forskel paa, at Flertallet af Beboerne i en Menighed kan forlange Kirken aabnet med Præstens Samtykke og paa, at 10 Beboere i Sognet skulle have den samme Ret. Udvalget siger jo i sin Betænkning herom, at det i Praxis har vist sig, at der er Ulemper ved denne Ordning med at samle et Flertal for at stille en saadan Begæring, og at i og for sig 10 kirkeligfindede Medlemmer af Menigheden maa have samme Ret. Jeg vil tillade mig at spørge, hvor er Garantien for, at de 10 Beboere af Sognet ere kirkeligfindede? Hvad er til Ginder for, at en enkelt kirkeligfindet Mand kan saa 10 andre i kirkelig Henseende ganske ligebydige til at slutte sig til ham, og Resultatet vil da blive, at det kan være en enkelt Mand, der faar sin egen Sægmænd til Sognepræst. Jeg tror ikke, at man er tjent med ikke at se Forholdene klart i Øjnene. Fremstiller man Forholdet, som det er, kan man tale om, hvilke Reformers man kan gaa til, hvor vidt Kirkestyrelsen tror at kunne strække sig.

Jeg beklager meget, at Udvalget ikke har troet at kunne gaa den Vej, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds havde været tilbøjelig til at foreslaa, nemlig at henføre denne Sag til Kirkeministerens Dervejelse med Anmodning om i næste Samling at forelægge et saadant Reform-